

at den første Post er Hans Majestæts Civil-
liste, den anden det kongelige Huses Apana-
ger, den tredje Geheimestatsraadet, den fjerde
Rigsraadet, den femte Statsgjældens Forrent-
ning og Afbetaling, den sjette Pensionsvæsenet.
Men alle disse Udgifter forfalde jo til Beta-
ling maanedsviis, forsaavidt det er Gager og
Pensioner, og, forsaavidt det er Statsgjælden,
saa ere jo baade Renten og Afbetalingen fast-
satte ifølge Contract eller ifølge Lov. Jeg seer
altsaa ikke, at der kan være den mindste Bænk-
lighed. Gaae vi nu videre, komme vi til
Udenrigsministeriet, Krigsministeriet, Marine-
ministeriet og Finantsministeriet. En stor Deel
af Udgifterne ved disse ere jo Gager, for Uden-
rigsministeriet kun Gager paa en Ubetydelighed
nær, og hvad Krigs- og Marineministeriet an-
gaaer, da ere de Summer, der udredes til Gagering
af Officerer og Mandskab, særdeles betydelige;
de andre Udgifter, navnlig de, som finde Sted
med Hensyn til Anskaffelsen af de nødvendige
Gjenstande, Proviant, o. s. v., skee jo efter
Leverance eller efter Contract, og der er jo
altsaa den Lovbestemte Termin fastsat, naar
disse Udgifter forfalde. De øvrige Udgifter
angaae Ministeriet for Monarchiets fælles indre
Anliggender, adskillige Udgifter for Monarchiet
og usorubseelige Udgifter. Hovedposten under
„adskillige Udgifter for Monarchiet“ er til For-
øgelse af Gageringen for Embedsmænd; der
findes ogsaa en betydelig Post derunder til
Bygninger; men ogsaa dette Slags Arbejder
forefalder jo ikke saaledes, at man ikke isorveien
veed, naar Udgifterne til dem skulle udredes. Jeg
seer derfor ikke, hvori det egentlig skulde ligge, at
man vilde blive udsat for en administrativ Bil-
kaarlighed; jeg troer, at der maaskee kunde være
Tale om et Par 100,000 Rd. eller noget
Mere; men det er, saavidt jeg kan skjønne,
ikke en Gjenstand, hvormed der egentlig kan
være Spørgsmaal. Jeg troer ikke, at den ad-
ministrative Bilkaarlighed har noget synder-
ligt Terrain til der at gjøre sig gjældende, og
jeg mener, at Fællesfinantsministeriet dog nok
vilde tage sig iagt for at træde op paa en
saadan Maade, hvorved man vilde gaae Lands-
delene for nær. — Jeg har her blot holdt mig til
Udgifterne; jeg har ikke troet, at det var nød-
vendigt her nærmere at omtale Indtægterne; thi

jeg kan ikke antage, at nogen Fællesfinantsminister
vilde skule Indtægterne saaledes, at man ikke
vidste, hvor Meget der indkom, eller naar
det var, for at man kunde udregne, hvor
Meget der var at udrede fra Kongerigets
Side. Jeg har her holdt mig til den
juridiske Side, til det, som jeg har antaget at
ligge for med Hensyn til Fortolkningen af
Lovstedet. Jeg har ved Sagens første Be-
handling gjort opmærksom paa, at, forsaavidt
man vilde komme ind paa en Overenskomst,
da stillede Forholdet sig ganske anderledes, da
vilde det uden Bænkkelighed kunne skee, at Ud-
gifterne fra Kongerigets Side udrededes maas-
nedlig, med en Maaned forud; men, stiller
man derimod Spørgsmaalet saaledes, som den
ærede Landskingsmand har gjort, paa det rets-
lige Standpunkt, da seer jeg ikke, at man kan
overspringe det Ord „forfalde,“ som staaer i
Lovbestemmelsen. Det andet Ord som er af
Bigtighed, er Ordet „Udgift“. Jeg maa gjøre
opmærksom paa, at en Udgift er de Penge,
som gaae ud af Kassen; det er ikke de Penge,
som blive i Kassen. Det kunde synes under-
ligt, at jeg vilde give en Forklaring over,
hvad en Udgift er; men jeg troer dog, at
det med Hensyn til Posteringen i Finants-
regnskabet for 1855—56 er af Bigtighed, idet
det efter min Anskuelse fremtræder, hvorledes
den Fortolkning, som er opstillet af Rigsraa-
det, fører til et sig selv modsigende Resultat.
Naar man nemlig seer paa det nævnte Stats-
regnskab, saaledes som det foreligger i Hen-
hold til Statsbudgettet, da vil man finde, at
den hele Udgiftssum er 18,243,000 Rd., og
den hele Indtægt 16,124,000 Rd., saaat der
altsaa bliver tilbage 2,119,000 Rd.; men des-
uagtet er der af Landsdelene krævet den bud-
getterede Sum, 7,384,000 Rd., men det er
jo ingen Udgift, det er jo ikke gaaet ud af
Kassen, og Landsdelenes Forpligtelse, saavidt
jeg har opfattet og kan forstaae Grundlovsbe-
stemmelsens § 4, det er, at der skal tilskydes
til Udgifterne; men der er ikke forefrevet
Noget om, at de skulle tilskyde Noget, for at
det kan blive liggende i Fællesmonarchiets
Kasse. Jeg troer derfor, at den Fortolkning,
som Rigsraadet har opstillet, ikke kan bestaae
med den rigtige Opfattelse af den her forelig-